

КУРСОВА РАБОТА

ПО МАКРОИКОНОМИКА

НА ТЕМА:

**ДЕБАТЪТ ЗА БЪДЕЩЕТО НА КАПИТАЛИЗМА В КОНТЕКСТА НА
ГОЛЯМАТА РЕЦЕСИЯ ОТ 2007 – 2009 Г.”**

(ПИКЕТИ Т., КАПИТАЛЪТ В XXI В.)

Изготвил:

Проверил:

София, 2018

УВОД

Книгата на Томас Пикети „Капиталът в XXI в.“ неочаквано е привлякла много критики. Пикети смята, че бъдещето ще изглежда като миналото. Теория твърди, че трябва да стане все по-трудно да се печели добра възвръщаемост от богатството, колкото повече има от него. И днешните супер-богати (мисля за Бил Гейтс или Марк Зукерберг) са спечелили своето богатство чрез работа, а не чрез наследство. Други твърдят, че политическите препоръки на Пикети са по-идеологически, отколкото икономически и биха могли да нанесат повече вреда, отколкото да донесат полза. Неговият успех се дължи на това, че той успява да „докаже“ аргумента на лявостоящите.

1. Глава 4: От старата Европа към новия свят

В тази глава 4 се проучва историята на капитала в Германия, Канада и Съединените щати. Всяка една от тях има различен модел от Англия и Франция. Разликите в северните и южните щати на САЩ се разглеждат в светлината на робството като капитал. Сегашната тенденция е същата, но стойността на капитала не е достигнала същите високи равнища.

Ключови постановки на главата са:

- Капиталът в Новия свят е взел някои доста необичайни и специфични форми, на първо място, защото земята е толкова изобилна, че не струва много;
- второ, поради наличието на робство; и
- накрая, тъй като този регион на непрекъснат демографски растеж е имал тенденция да натрупва структурно по-малки суми от капитала (спрямо годишния доход и продукция), отколкото Европа.

Тази глава започва с една несправедливата забележка, че не е необходимо да се анализират теориите на В. Ленин за Империализма, за да се приеме неговото заключение, че засилената конкуренция между европейските сили за "колониални активи" е допринесла за Първата световна война. Целта на тази глава е да се разберат по-добре промените, които капиталът е преживял от началото на XX век. Аргументът е, че през двадесети век е имало срив на съотношението капитал / доходи, а след това е последвало грандиозно възстановяването. Според Пикети: „Спадът на съотношението капитал / доход между 1913 и 1950 г. е история на самоубийството в Европа, и по-специално на евтаназията на европейските капиталисти“. Според него ниското ниво на съотношението капитал / доход след Втората световна война е "в известен смисъл